

Przedmiotowy system oceniania

Przedmiot: **Religia**

Klasa III SP „Pan Jezus nas karmi”

Program – AZ-1-01/18

Podręcznik –nr **AZ-13-01/18-PO-1/22**

Zatwierdzenie z dnia **26.04.2022 r.**

Treści nauczania wynikające z podstawy programowej oraz wymagania dla uczniów dostosowane do każdej jednostki lekcyjnej zawartej w podręczniku podano w **rocznych planach wynikowych** opracowanych dla wszystkich poziomów nauczania.

Zasady oceniania (zgodne w wytycznymi Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski z 2008 r.):

- Ocenianiu nie podlegają praktyki religijne.
- Oceny z religii są jawne dla ucznia i jego rodziców (prawnych opiekunów).
- Nauczyciele religii są zobowiązani do podania wymagań edukacyjnych niezbędnych do uzyskania poszczególnych ocen śródrocznych i rocznych z religii oraz sposobu sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.
- Nauczyciele religii informują o warunkach i trybie uzyskania z religii oceny rocznej wyższej niż przewidywana.
- Nauczyciele religii są zobowiązani do dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych oraz edukacyjnych uczniów posiadających opinie wydane przez poradnię psychologiczno-pedagogiczne.
- Oceny z religii ustala się w stopniach w zakresie skali od 1 do 6.
- Uczeń ma prawo zgłosić nieprzygotowanie do lekcji w ilości zgodnej z zasadami przyjętymi w szkole (przy dwóch godzinach zajęć w tygodniu, są to najczęściej dwa nieprzygotowania w półroczu).
- Nauczyciel może oceniać pamięciowe opanowanie modlitw, pod warunkiem, że postarał się o wytłumaczenie ich znaczenia w trakcie zajęć.

Obszary oceniania:

Ponieważ najważniejszym zadaniem nauczyciela jest spowodowanie samodzielnego uczenia się uczniów, przebieg zajęć powinien aktywizować uczących się do podejmowania działań mających na celu zdobywanie wiedzy oraz samodzielnego i twórczego wykorzystywania tego, co przyswoili. Dlatego też niezwykle ważnym obszarem jest oceniania aktywności uczniów na zajęciach oraz systematyczność w pracy na lekcji, w tym także prowadzenie i uzupełniania ćwiczeń będących integralną częścią podręcznika. Należy

zwracać uwagę na wykonanie przez uczniów quizów sprawdzających wiedzę na zakończenie każdego działu. Można przeprowadzać kartkówki, ale należy je zapowiedzieć i wyraźnie określić zakres materiału.

Szczególną uwagę należy zwrócić na prace dodatkowe wykonywane przez uczniów. Może to być przygotowanie do udziału w konkursach, w proponowanych zajęciach dodatkowych, wystąpieniach w szkole lub poza nią (o charakterze religijnym), udziału w działaniach mających na celu niesienie pomocy innym, wynikającym z realizacji przykazania miłości Boga i bliźniego.

Ogólne kryteria ocen z religii:

Celujący:

Uczeń:

- spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą
- posiada wiedzę wykraczającą poza program oraz potrafi ją twórczo wprowadzać w życie
- aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia
- wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych
- bierze udział w konkursach przedmiotowych
- uczestniczy w zajęciach dodatkowych o tematyce religijnej w szkole lub parafii

Bardzo dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku
- chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach
- jest aktywny na zajęciach
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy
- osiąga postępy podczas zajęć
- jest chętny do pracy
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dostateczny

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,
- w jego wiadomościach są wyraźne luki
- wykazuje chęć do pracy na zajęciach
- ma braki w wykonywaniu ćwiczeń
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dopuszczający:

Uczeń:

- zdobyte wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej
- niechętnie uczestniczy w zajęciach
- wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań

Niedostateczny:

Uczeń:

- nie opanował podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania
- notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach

Ponieważ religia jest przedmiotem nieobowiązkowym, należy przed ewentualnym wystawieniem oceny niedostatecznej, zbadać sytuację ucznia, podjąć próbę rozmowy z wychowawcą, pedagogiem, rodzicami (opiekunami prawnymi), etc. i spróbować udzielić uczniowi wszelkiej możliwej pomocy, aby podjął on próbę sprostania stawianym przed nim wymaganiom.

Sposoby informowania uczniów i rodziców o ocenach:

1. Na pierwszej lekcji przedstawiamy zasady przedmiotowego oceniania i tłumaczymy wszelkie wątpliwości
2. Na pierwszych zebraniach w roku szkolnym informujemy o nim rodziców
3. Przedmiotowy system oceniania przekazujemy do wiadomości wychowawcy, dyrekcji i rodziców (powinien być on dostępny na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej)
4. Uczniowie muszą być poinformowani o możliwości uzupełniania zaległości wynikających z nieobecności w szkole lub brakach pojawiających się na bieżąco
5. Wszystkie wystawione oceny są umieszczane na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej możliwie jak najszybciej

6. Jeżeli nauczyciel przeprowadza prace pisemne obowiązujące ucznia, powinien udostępnić je rodzicom do wglądu na zebraniach lub konsultacjach (można też prosić rodziców o podpis pod otrzymaną oceną w ćwiczeniach lub na dodatkowych kartkach)

Szczegółowe kryteria oceniania

I semestr

Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający
1. Pan Jezus daje nam swój Kościół	→ wyczerpująco wyjaśnia, czym jest modlitwa i wymienia jej najważniejsze rodzaje → omawia przykłady ludzi, którzy uczą nas modlitwy, → tłumaczy wartości udziału w nabożeństwach jako formach spotkań z Jezusem → wyjaśnia wartość obecności na Mszy Świętej	→ podaje sposoby przygotowania się do spotkania z Chrystusem w sakramencie pokuty i pojednania oraz Eucharystii → wyjaśnia, że Kościół, prowadząc działalność misyjną, kontynuuje zadanie powierzone apostołom → opowiada o powołaniu Świętego Pawła, → formułuje modlitwę w intencji misjonarzy → tłumaczy sens biblijnej historii o ubogiej wdowie → tłumaczy, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem, → podaje fakty z życia Świętej Heleny. → tłumaczy, że kościół to miejsce modlitwy wspólnoty dzieci Bożych	→ tłumaczy znaczenie przypowieści o siewcy → definiuje pojęcia: misje, misjonarz, Ewangelia → przytacza najważniejsze fakty z życia św. Pawła → podaje przykłady niesienia pomocy innym, → streszcza biblijną historię o ubogiej wdowie → wymienia fakty z życia Świętego Tarsycjusza → wyjaśnia, że kościół jest miejscem spotkania chrześcijan z Panem Jezusem obecnym w Eucharystii, → wyjaśnia do czego służą poszczególne elementy wyposażenia kościoła, → odkrywa, że Pan Jezus gromadzi nas na Mszy Świętej, abyśmy napelnieni Jego miłością, nieśli pomoc potrzebującym	→ opowiada przypowieść o siewcy, → wymienia zadanie powierzone apostołom, → opisuje, jak można być misjonarzem w domu, w szkole, → wyjaśnia, co to znaczy miłować się wzajemnie, → opisuje, jak należy się zachować w obecności Najświętszego Sakramentu, → odkrywa, że chrześcijanie budowali i budują kościoły, → opisuje, jak należy zachowywać się w kościele → odkrywa, że kościół to dom dzieci Bożych, → wymienia wartości, które scalają rodzinę dzieci Bożych → opisuje, w jaki sposób ludzie świeccy mogą włączać się w życie parafii	→ formułuje modlitwę dziękczynną za przeżyte wakacje, → rozróżnia, jakie zadanie otrzymali apostołowie od Jezusa, → wie, kim był św. Paweł → rozróżnia zwykły chleb od Komunii św. → wyjaśnia sens budowania kościołów → nazywa elementy wyposażenia kościoła → wymienia wartości, które scalają rodzinę → podaje nazwisko proboszcza swojej parafii

2. Pan Jezus chce z nami rozmawiać	→ tłumaczy dlaczego Modlitwę Pańską możemy nazwać wzorem modlitwy → objaśnia rolę Maryi jako nauczycielki modlitwy; → podaje przekonujące argumenty za uczestnictwem w modlitwie wspólnotowej → wyjaśnia sens chrześcijańskiej niedzieli	→ wyjaśnia, dlaczego do Boga zwracamy się „Ojcze nasz”, a nie „Ojcze mój”. → zapoznanie uczniów z przykładami ludzi, którzy uczą nas modlitwy → uzasadnia, dlaczego postacie Starego Testamentu mogą być dla nas wzorami modlitwy, → objaśnia postawę Matki Bożej jako wzoru modlitwy → opisuje modlitwę Magnificat → wyjaśnia, że Pan Jezus mówi do ludzi przez piękno liturgii → tłumaczy znaczenie udziału w nabożeństwach jako formach spotkań z Jezusem → omawia wartość modlitwy błagalnej → wyjaśnia, że Bóg ustanawia siódmy dzień tygodnia dniem odpoczynku, dniem świętym, by człowiek wielbił Boga → opisuje apostołstwo radości i uśmiechu jako pewną drogę do nieba.	→ omawia strukturę Modlitwy Pańskiej, → wymienia najważniejsze wydarzenia z życia Samuela, Eliasza i Abrahama → wyjaśnia, dlaczego mamy różne rodzaje modlitw, → ze szczególnym uwzględnieniem osoby Maryi. → opisuje spotkanie Maryi z Elżbietą, → tłumaczy, czym jest modlitwa liturgiczna Kościoła, → opisuje gesty, które wierni wykonują, uczestnicząc w Eucharystii → układa wezwanie modlitwy błagalnej → wymienia, że świętowanie niedzieli powinno polegać na udziale we Mszy Świętej i spędzaniu czasu z rodziną → rozpoznaje modlitwy Świętej Urszuli Ledóchowskiej i Świętego Dominika Savio	→ klasyfikuje wezwania Modlitwy Pańskiej odnoszące się do Boga i do człowieka, → wymienia ludzi, którzy uczą nas modlitwy → wymienia rodzaje modlitw, → → podaje przykłady modlitwy uwielbienia, dziękczynnej, przebłagalnej, błagalnej → przywołuje modlitwę Magnificat jako przykład modlitwy Maryi, → wskazuje, że Msza Święta jest najdoskonalszą formą modlitwy liturgicznej → omawia konieczność przyjmowania postaw odpowiednich do danych czynności liturgicznych → przytacza z pamięci modlitwę Pod Twoją obronę, → wskazuje teksty wybranych modlitw świętych	→ przytacza z pamięci modlitwę Ojcze nasz → podaje, że Pan Bóg każdego zaprasza do modlitwy → wymienia rodzaje modlitw → uzasadnia potrzebę modlitwy uwielbienia i dziękczynienia → wyjaśnia, że msza św. jest modlitwą liturgiczną → wymienia postawy, które przyjmuje się podczas Mszy Świętej, → opisuje, jak możemy modlić się za siebie nawzajem, → wie, że niedziela to dzień święty, w czasie którego wielbimy Pana Boga przez uczestnictwo we Mszy Świętej i budowanie więzi rodzinnych → wymienia imiona świętych, którzy mogą być wzorem modlitwy dla młodych ludzi
---	---	--	---	--	--

3. Pan Jezus nas prowadzi	→ wskazuje na znaczenie Dekalogu w codziennym życiu; → tłumaczy wszystkie przykazania Dekalogu jako drogowskaz na szczęśliwe życie; → objaśnia współdziałanie Osób Boskich; → tłumaczy, dlaczego wiara przejawia się w udziale w liturgii; → wyjaśnia znaczenia poszczególnych okresów roku liturgicznego; → rozważa prawdę o niedzieli jako wyjątkowym dniu tygodnia; → opisuje przykłady postaw moralnych ukazanych w Biblii i historii Kościoła;	→ opisuje istotę wstępu do Dekalogu, → wyjaśnia, że pierwsze przykazanie Boże jest dla niego drogowskazem w życiu, bo wierzy, ufa i kocha Pana Boga, → wyjaśnia, dlaczego drugie przykazanie Boże jest dla niego drogowskazem w życiu → uzasadnia sens świętowania niedzieli → wskazuje powody dla których należy kochać i szanować rodziców → tłumaczy konieczność troski o życie i zdrowie swoje i innych ludzi → wyjaśnia na czym polega miłość i wierność małżeńska → uzasadnia konieczność troski o własność swoją, cudzą i wspólną → wyjaśnia konieczność troski o prawdę w życiu społecznym i osobistym → wskazuje powody, dla których myśli przeciwko dobru małżeństwa innych są grzechem → podaje przyczyny dla których zaniedbanie czynienia dobra oraz myśli o naruszeniu dóbr drugiego człowieka naruszają naszą przyjaźń z Bogiem → uzasadnia, że przykazania Boże strzegą wolności i godności człowieka, → referuje, że przykazanie miłości to główna zasada życia chrześcijanina	→ wyjaśnia pojęcie „dekalog”, → zna obowiązki wynikające z pierwszego przykazania Bożego → wskazuje na istotę pierwszego przykazania Bożego, → wskazuje sytuacje w codzienności, kiedy szanujemy imię Boże → podaje sposoby świętowania niedzieli wynikające z Dekalogu → przytacza przykłady szacunku i miłości dla rodziców i opiekunów → podaje przykłady zachowań wskazujących na prowadzenie życia zgodnego z piątym przykazaniem Bożym → podaje przykłady zachowań świadczących o dobrym przygotowaniu się dzieci i młodzieży do podjęcia życia opartego na wierności małżeńskim zobowiązaniom → wymienia sposoby troski o o własność swoją, cudzą i wspólną → wyjaśnia pojęcia prawda, oszczerstwo, obmowa → wyjaśnia na czym polega szkodliwość pożądania innych osób w relacjach małżeńskich → tłumaczy, do czego prowadzi pożądanie rzeczy należących do innych → wylicza postawy sprzeciwiające się Bożym przykazaniom	→ wyjaśnia, że to Bóg ogłasza 10 przykazań Bożych dla tych, którzy w Niego wierzą → wymienia sytuacje, w których grzeszymy przeciwko pierwszemu przykazaniu Bożemu → opisuje zachowania wskazujące na brak szacunku do imienia Bożego → wymienia zachowania wbrew trzeciemu przykazaniu Dekalogu → przytacza przykłady braku szacunku i miłości dla rodziców i opiekunów → wymienia przykłady świadczące o braku troski o życie swoje i innych ludzi → opisuje zachowania świadczące o braku troski o świętość zachowań, słów i myśli → wymienia sytuacje zaniedbywania własności swojej, cudzej i wspólnej → opisuje sytuacje naruszenia dóbr swoich i drugiego człowieka przez słowo → wymienia skutki pragnień nie podporządkowanych dobru swojemu i drugiej osoby → podaje przykłady braku miłości w relacjach między ludźmi oraz między ludźmi i Bogiem	→ zna wstęp do Dekalogu → przytacza z pamięci pierwsze przykazanie Boże. → przytacza z pamięci drugie przykazanie Boże, → zna trzecie przykazanie Boże → wymienia czwarte przykazanie Boże → zna treść czwartego przykazania Bożego → podaje treść piątego przykazania → przytacza szóste przykazanie Boże, → zna siódme przykazanie Boże → wymienia ósme przykazanie Boże → podaje treść dziewiątego przykazania Bożego → zna treść dziesiątego i jedenastego przykazania Bożego → wymienia przykazanie miłości
---------------------------	---	---	---	--	--

			→ podaje przykłady stosowania przykazania miłości w swoim życiu		
--	--	--	---	--	--

Katechezy okoliczności owe	→ referuje wartości modlitwy różańcowej, → tłumaczy sens modlitwy za zmarłych → wyjaśnia chrześcijański sens przeżywania adwentu → rozważa sens obchodzenia pamiątki narodzin Jezusa	→ identyfikuje wydarzenia z życia Pana Jezusa i Matki Bożej z daną częścią i tajemnicą różańca → zna naukę Kościoła na temat czyśćca → opisuje wrażliwość na potrzeby innych na wzór Świętego Józefa → tłumaczy, że budowanie zgody i pokoju w swoim otoczeniu wynika ze zobowiązań wobec Jezusa, Bożego Syna	→ wymienia wszystkie tajemnice różańca, → definiuje pojęcie „czyśćciec”, → charakteryzuje Świętego Józefa jako wzór do naśladowania → wymienia dary, które dzisiaj możemy złożyć Zbawicielowi	→ wymienia najbardziej charakterystyczne tajemnice różańca, → zna sposoby obchodzenia Dnia Zadusznego → wymienia sposoby przeżywania Adwentu → wylicza dary, jakie otrzymał nowonarodzony Pan Jezus,	→ wymienia wszystkie części różańca, → zna modlitwę za zmarłych → wymienia symbole adwentowe, → wymienia osoby, które oddały hołd nowo narodzonemu Jezusowi
----------------------------	---	--	--	---	--

II semestr

4. Pan Jezus nas uzdrawia	→ wyjaśnia uzdrawiającą moc sakramentu pokuty i pojednania → tłumaczy, że jako ludzie obdarowani wolnością przez Pana Boga sami dokonujemy wyborów między dobrem a złem, → wskazuje warunki sakramentu pojednania i pokuty na podstawie tekstu przypowieści o miłosiernym ojcu	→ → charakteryzuje sakramenty jako znaki spotkania z Chrystusem, → wyjaśnia jakie jest znaczenie sumienia, → omawia, czym jest sakrament pokuty i pojednania, → tłumaczy, że Bóg jest Ojcem miłosiernym, który z miłości do nas przebacza nam nasze grzechy, gdy za nie żałujemy, → wyjaśnia, że kochamy Pana Boga, jeżeli kochamy drugiego człowieka → tłumaczy, że grzech oddala nas od Pana Boga i drugiego człowieka, → wyjaśnia, że szatan utracił możliwość życia wiecznego z Bogiem → opisuje, jak należy przygotować się do sakramentu pokuty i pojednania, → tłumaczy konieczność żalu za grzechy → wymienia sposoby walki z grzechem → tłumaczy, dlaczego postanowienie poprawy powinno być mocne → wyjaśnia, dlaczego należy czynić zadość Bogu i ludziom → wymienia cechy osobowości Faustyny jako Bożej apostołki → wyjaśnia sens praktykowania pierwszych piątków miesiąca	→ wyjaśnia znaczenie pojęcia „sakramenty święte” → uzasadnia potrzebę troski o własne sumienie → omawia, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania → opowiada przypowieść o miłosiernym Ojcu → referuje, że postawa marnotrawnego syna i starszego syna to nasze postawy wobec Boga i drugiego człowieka → wymienia sposoby walki z grzechem → wyjaśnia, że piekło i szatan istnieją → opisuje sens robienia rachunku sumienia → wyjaśnia, że żal za grzechy to najważniejszy warunek rachunku sumienia → opisuje, co zrobić, aby postanowienie poprawy było mocne → opisuje sens zadośćuczynienia zarówno Bogu jak i ludziom → opisuje wydarzenia z życia św. Faustyny → zna historię praktykowania pierwszych piątków miesiąca	→ tłumaczy, że Chrystus jest obecny w sakramentach wymienia sposoby troski o wrażliwe sumienie → tłumaczy, czego dokonuje Jezus w sakramencie pokuty i pojednania → wyjaśnia pojęcie „miłosierny” → wymienia grzechy główne → odkrywa, że zło rozprzestrzenia się, gdy człowiek ulega grzechowi, → wymienia sposoby walki z grzechem → referuje, że szatan to zbuntowany anioł, przepełniony zazdrością, który pragnie oddalić nas od Pana Boga → definiuje pojęcie „rachunek sumienia” → definiuje pojęcie „żał za grzechy” → definiuje pojęcie mocne postanowienie poprawy → definiuje pojęcie „zadośćuczynienia” → zna akt „Jezu, ufam Tobie” → uzasadnia potrzebę systematycznego przystępowania do sakramentu pokuty i pojednania i przyjmowania Komunii Świętej	→ wymienia sakramenty święte, → wyjaśnia, czym jest sumienie wie, że Pan Jezus jest obecny w sakramencie pokuty i pojednania → wskazuje Pana Jezusa jako opowiadającego przypowieść o miłosiernym Ojcu → odróżnia grzechy ciężkie i grzechy lekkie → tłumaczy, że Pan Jezus przychodzi na ziemię, aby przemieniać serca grzeszników → zapoznanie z pojęciem i warunkami sakramentu pokuty i pojednania → wyjaśnia na czym polega rachunek sumienia → tłumaczy, co to jest żal za grzechy → opisuje na czym polega postanowienie poprawy → wyjaśnia, kiedy spowiedź jest szczera → tłumaczy konieczność naprawy krzywd → wymienia św. Faustynę jako apostołkę Bożego miłosierdzia → zna warunki praktykowania pierwszych piątków miesiąca
---------------------------	--	---	--	---	---

5. Pan Jezus zaprasza nas na ucztę	→ wyjaśnia sens uczestnictwa w Eucharystii → wskazuje na obecność ukrzyżowanego i zmartwychwstałego Jezusa w trakcie sprawowania Eucharystii → tłumaczy sens wszystkich gestów, postaw i obrzędów mszy św. → opowiada o jedności Ojca, Syna i Ducha Świętego	→ wyjaśnia, że Eucharystia jest ucztą, podczas której objawia się jedność działania Ojca, Syna i Ducha Świętego → tłumaczy sens poszczególnych elementów obrzędów wstępnych mszy św. → wyjaśnia, że pod czas liturgii słowa Bóg mówi do nas → opisuje sens modlitwy wspólnotowej → tłumaczy sens przygotowania darów podczas Eucharystii → opisuje, że przyjmując Komunię św., przyjmujemy samego Chrystusa i jednoczymy się z Nim → tłumaczy, dlaczego Komunia św. jest potrzebna w życiu chrześcijanina → opisuje wartość błogosławieństwa w życiu człowieka → wyjaśnia, że msza św. jest pamiątką Zmartwychwstania Pana → wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele	→ opowiada o ustanowieniu Eucharystii, → opisuje, co dzieje się podczas obrzędów wstępnych mszy św. → tłumaczy sens liturgii słowa → formułuje wezwania modlitwy wiernych → opisuje znaczenie gestów związanych z przygotowaniem darów ofiarnych → wie, co dzieje się podczas przeistoczenia → omawia schemat Modlitwy Pańskiej → wyjaśnia pojęcia: post eucharystyczny, Komunia św. → wyjaśnia czym jest błogosławieństwo → tłumaczy pojęcie Najświętszy Sakrament → tłumaczy obowiązki wynikające z przykazań kościelnych	→ tłumaczy, że Eucharystia jednoczy człowieka z Bogiem i bliźnimi → zna obrzędy wstępne mszy św. → wymienia elementy liturgii słowa → opisuje konieczność modlitwy za innych → zna gesty i postawy związane z przygotowaniem darów ofiarnych → wyjaśnia pojęcie „przeistoczenie” → klasyfikuje wezwania Modlitwy Pańskiej odnoszące się do Boga i człowieka → opisuje, jak należy zachować się przed i po przyjęciu Komunii św. → wie, jak zachować się w czasie błogosławieństwa → zna wszystkie przykazania kościelne	→ zna słowa ustanowienia Eucharystii → wymienia części mszy św. → zna odpowiedzi na wezwania lektora i kapłana podczas mszy św. → zna treść Wyznania wiary → wymienia postawy towarzyszące procesji z darami → wie, kiedy na mszy św. jest przeistoczenie → przytacza z pamięci Modlitwę Pańską → tłumaczy, że przyjmując Komunię św., przyjmujemy Jezusa do serca → zna gesty towarzyszące błogosławieństwu → rozróżnia przykazania kościelne
------------------------------------	---	---	---	--	---

